

uvadenega izraza. Ali bi ne kazalo uvesti po Notranjskem in Vipavskem znano besedo *kocelj, kucelj*? — Naj še kdo izreče svoje mnenje o tem!

Te dni sem slišal v Dolenjem Zemlju pri Ilirski Bistrici lep izraz za »Mulde«, namreč uvala ('vala), uvalica ('val'ca), ki je znan takisto hrvaškemu jeziku in ki bi se dal prav dobro porabiti tudi za nemški izraz »Thalmulde«. Po tem imamo naslednjo lestvo zemljepisnih pojmov: Najvišji je sedlo (Sattel), takoj spodaj je uvala, v kateri se vode nabirajo in si kmalu izdolbejo žleb (Rinne), ki prehaja v vedno globočjši in globočjši jarek (Graben) S. R.

O rokopisni zapuščini Davorina Trstenjaka. (Konec) Toliko se je našlo v rokopisni zapuščini Trstenjakovi na njegovem zadnjem domu. K temu še nekaj v pojasnilo.

V omenjenem slavnostnem spisu pravi se l. c. o Trstenjakovih rokopisih posebej: „Poimenoma morem tu za gotovo omeniti, da si je neutrudni preiskovatelj starodavnosti naše zlasti o prazgodovini Norika in Panonije nabral lepega gradiva, za katero pa zdaj ne znamo, ali ga bode mogel spraviti na svetlo . . . Upajmo ipak, . . . da rokopis ne bode predolgo trohnel v omari.“ — Té besede so dotično povzete upravo iz Trstenjakovega zasebnega mi pisma z dné 27. listopada l. 1886. Toda isto gradivo je vendar skoro zatem spravil sam na svetlo v omenjeni knjižici: „*Pannonica*. Spomeniški listi itd. V Celovcu 1887“ — baš istodobno, ko je bil tiskan tudi óni životopis.

Nabral pa je bil Trstenjak zraven tega še gradiva o Tomaži Prelokarji — *Thomas de Cilia* zvanem — odgojitelji cesarjeviča Maksimilijana, proštu dunajskem in škofu kostniškem, umršem leta 1496., o katerem govori tudi v „Kresu“ IV. 631. A vse to gradivo je dal g. Mateju Slekovcu, župniku pri Sv. Marku nize Ptuja, „naj nje sestavi“, kakor mi Trstenjak sam piše v listu dné 28. listopada l. 1887, pristavljajoč: „Jaz nimam več toliko fizične moči delo dovršiti.“ Istotako mi je pozneje koncem leta 1889. povedal tudi ustno.

In o poslednjem književnem delu svojem mi je zopet pisal Trstenjak sam v istem pismu dné 28. listopada l. 1887.: „Med svojimi rokopisi imam edino še eden spis: *paberki in popravki o venetičini*, ki bi vtegnol kaj veljati, vse drugo je zastarelo, in ne vredno, da se izdaje.“ — Na nekem listu v Trstenjakovi zapuščini pa sem našel o tem to-le beležko zapisano baš z roko njegovo: „Jaz sem svoja ‚*Venetica*‘ popravil in bom rokopis v tisek poslal, ker me g. prof. Jagić nagovarja. Sicer mi Jagić ne prorokuje, da bi moja teorija od filologov strokovnjakov bila sprejeta, a znanosti bodo ta preiskavanja vsekako koristila, zato je svojemu učencu V. Oblaku naročil, naj se v počitnicah k meni poda in rokopis v nemščino prelaga.“ — Znano mi je, da ima sedaj res g. Oblak óni Trstenjakov rokopis in to „venetsko gradivo“ bajé kratko, ali pri tem jedrovito spravlja v „nemško livrejo“.

Spominjam se še končno, da mi je pokojni Davorin Trstenjak, že zelo bolan nekoč povedal, da je vse svoje še preostale rokopise bil namenil dru, *Sketu*, kateri naj po njega smrti izbere in izdá, kar je vrednega za javnost. Vendar o tem sedaj ni nič izvestnega in tudi g. dr. Sket nima nikakih takšnih rokopisov Trstenjakovih. Nego, bil je pač v Dav. Trstenjaka zapuščini popiren zavitek, zapečaten in naslovljen g. Jakopu Trstenjaku, župniku pri Sv. Marjeti nize Ptuja, Davorinovemu bratraucu, kateremu je bil torej bajé tudi že poslan isti zavitek; ali kaj je v njem, tega ne vém.

Andrej Fekonja.

† **Ognjeslav Utješenović-Ostrožinski**, dvorski svetovalec in véliki župan ter pisatelj in pesnik hrvaški umrl je v Zagrebu dné 8. ržnega cvéta t. l. Bil je slavni pokojnik upravni uradnik in je v tej stroki napisal več prav imenitnih knjižic, tičočih se zlasti nekdanje vojaške Krájine. Ko se je naš *dr. Lovro Toman* v državnem zboru potezal

za razvojačenje hrvaške Krájiné, preskrbel mu je Utješenović potrebnega materijala. Njegovih pesmij imenitne so »Jeka od Balkana« (tiskana najprvo v glasoviti »Augsburger Allgemeine Zeitung« l. 1842, po máfici in z nemškim prevodom prijatelja mu Dana Stanisavleviča, potem tudi v pesnikovi menj znani zbirki »Vila ostrožinska«), epska pesem »Nedeljko«, »Davidovi psalmi«, in izmed učenih razprav »Životopis kardinala Gjorgja Utješenoviča«.

»Il Diritto Croato« in Sabičev italijanski prevod Prešérnovih pesmij. V 2. št. letošnjega »Ljublj. Zvona« ste že nekoliko omenili o Sabičevem italijanskem prevodu Prešérnovih pesmij v »Diritto Croato«. To je izboren list, ki izhaja v Pulji pod spretnim uredništvom g. Antona Jakiča. List leta je politično-literaren. S pravo odvetniško zgovornostjo zagovarja slovanske pravice ter vestno poroča o vseh važnejših pojavih na slovanskem svetu. V podlistu (Appendice) pa prinaša pod naslovom: »Musa Slava« izvrstne prevode krasnih pesmij iz vseh slavjanskih književnostij. Kar nam posebno ugaja, to je korekten, krasen jezik, katerega piše ta list.

V 16. št. z dné 22. prosinca pisal je »Il Diritto Croato« jako laskavo tudi o — »Ljubljanskem Zvonu«, »Zvon« (»Campana«) — pravi v dotičnem članku — »é il titolo di un ottimo periodico letterario-scientifico sloveno che si pubblica a Lubiana in grossi fascicoli mensili, ed ora entra nel X. anno di vita. È redatto con molta cura et abilità dal reputato scrittore Levec (t. j.: urejuje ga z veliko skrbjo in spretnostjo znameniti pisatelj Levec); potrebbe andarne orgogliosa qualunque ricca letteratura (vsaka bogata literatura bi se lahko ponašala z njim (z »Zvonom«).

Nadalje razklada pisatelj program »Zvonov«. Z nekakim veseljem poudarja: »Una particolare attenzione consacrata ai prodotti della letteratura croata. In ciò pure si afferma splendidamente la viva, veramente fraterna simpatia nutrita dagli Sloveni verso i loro vicini, i Croati« (Posebno pozornost obrača [»Lj. Zvon«] proizvodom hrvaške literature. V tem se tudi sijajno kaže živa, uprav bratovska simpatija, katero Slovenci gojé proti svojim sosedom — Hrvatom.)

Na to omenja »Il Diritto Croato« proizvodov, katere je »Zvon« obljubil letos prinašati. Janka Krsnika imenuje »il popolarissimo novelliere« (najpopularnejšega novelista; o *Márici* in nje proizvodih pa pravi: »Iz življenja mlade umetnice (Dalla vita di una giovane artista). Na obali (Sulla riva di *Márica*, pseudonimo sotto cui si cela una valente scrittrice slovena, (*Márica*, pod katerim pseudonimom se skriva izvrstna pisateljica slovenska).

Toda vrnimo se zdaj k »podlistkom« lista »Il Diritto Croato«!

Rekel sem že, da se tu objavljajo vrlo pogojeni prevodi izbornih pesmij iz vseh slovanskih književnostij. Med različnimi sotrudniki nahajamo tudi reprezentantini naj nežnega spola: *Milko* in *Ljubica Nežnanović*. Dika teh sotrudnikov pa je g. *M. Sabič*, znamenit pesnik, kateri prevaja največ iz hrvaščine in češčine, in v poslednjem času tudi iz slovenščine, Prešérnove pesmi.

Ako me spomiu ne vara, čital sem baš o Sabiči, da je še mlad in genijalen pesnik. Prevode svoje misli objaviti v posebni knjigi in se potem izpolnijo želje dopisnikove v 2. št. »Ljublj. Zvona«, da se namreč Prešérnove pesmi razširijo po Italiji, »da začno tudi tam našega pesnika-prvaka spoznavati in čestiti«.

Kakšni so Sabičevi prevodi, o tem je pisala že 2. št. »Ljublj. Zvona«. Da se pa cenjeni čitatelji »Zvonovi«, ki ne čitajo »Il Diritto Croato« in ki umejo laščino, uverijo o resničnosti in pravičnosti omenjenega poročila, naj tu priobčim Sabičev prevod Prešérnove »Nebeško sijejo oči«. Primerjaje prevod z originalom, osnuje si lahko vsak svojo sodbo, ne da bi k temu trebalo komentara mojega.